

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: **J. H.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2025, č. j. PK-KDS/3397/25,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2025, č. j. PK-KDS/3397/25, a rozhodnutí Obce Třebčice datované dnem 7. 8. 2025 bez č. j. se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Dne 1. 8. 2025 požádal žalobce podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „*InfZ*“) obec Třebčice (dále jen „*Obec*“) o následující informace (dále jen „*Žádost*“):
 1. Přesné datum/období, od kdy obec Třebčice měla poprvé svého voleného starostu/starostku v rámci současného systému samosprávy (po roce 1990), včetně jmen osob, které funkci starosty/starostky vykonávaly, s uvedením období jejich působení (dále jen „*Požadovaná informace 1*“)
 2. Kompletní soupisky kandidátních listin (včetně názvů uskupení, všech kandidátů a jejich pořadí na listinách) pro komunální volby konané v obci Třebčice v letech: 1990, 1994, 1998 a 2002 (dále jen „*Požadovaná informace 2*“).
 3. Výsledkové listiny nebo výstupy, z nichž je možné ověřit, kdo byl zvolen do zastupitelstva a kdo poté nastoupil do funkce starosty v uvedených letech (např. zápisy z jednání zastupitelstva, potvrzení výsledků voleb, jmenné seznamy zvolených členů, jmenování starosty apod.), pokud existují (dále jen „*Požadovaná informace 3*“; všechny tři informace společně dále jen „*Požadované informace*“).
2. Obec Žádost rozhodnutím ze dne 7. 8. 2025 bez č. j. podle § 11a odst. 1 písm. b) *InfZ* odmítla pro zneužití práva na informace (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“). Žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 10. 2025, č. j. PK-KDS/3397/25 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), zamítl odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.
3. Žalobce podal ještě v ten den, kdy mu bylo napadené rozhodnutí doručeno, v souladu s § 65 a násl. s. ř. s. u zdejšího soudu včasnou a přípustnou žalobu proti napadenému rozhodnutí.

II.

Žaloba a další čtyři podání žalobce v průběhu lhůty pro podání žaloby

4. Žalobce v žalobě žádal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalobce v žalobě namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu nedodržení sedmidenní lhůty k odmítnutí Žádosti dle § 11a *InfZ* a paušálnost zjištění o zátěži způsobené Obcí vyřízením Žádosti. Dále namítl, že Obec měla poskytnout Požadované informace, příp. odkázat na zveřejněné informace, resp. doložit jejich neexistenci, kdy žalobce tvrdil reálný veřejný zájem na Požadovaných informacích. Obec i žalovaný se měli podle žalobce zdržet předpojatých hodnocení jeho osoby.
5. Dvoutříměsíční lhůta pro podání žaloby v dané věci uplynula dnem 8. 12. 2025 (srov. § 72 odst. 1 ve spojení s § 40 odst. 3 s. ř. s.). Před uplynutím této lhůty v podání ze dne 14. 10. 2025 žalobce tvrdil podjatost úřední osoby. V podání ze dne 12. 11. 2025 žalobce (ve vztahu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

k jiných správním věcem) jmenovitě rozšířil okruh podjatých úředních osob žalovaného a tvrdil systematické selhávání žalovaného. V podání ze dne 19. 11. 2025 žalobce rozšířil důvody pochybení úředních osob žalovaného na další případy vyřizování jeho podání. V dalším podání z téhož dne žalobce přidal další důvody podjatosti úředních osob a příklady dalších nezákonných postupů žalovaného.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný trval na tom, že Žádost bylo možno odmítnout pro zneužití práva z důvodů odlišných od těch, které jsou vymezeny v § 11a InfZ, a mimo lhůtu stanovenou v § 11a InfZ. Žalovaný akcentoval, že posouzení zneužití práva na informace vycházelo z dlouhodobého jednání žalobce, jeho motivace a celku jeho podání. V případě zneužívající Žádosti nebylo lze poskytnout část Požadovaných informací, jelikož částečné vyhovění by popíralo smysl tohoto institutu. Žalovaný označil tvrzení žalobce o veřejném zájmu a nesrovnalostech v Obci za nepodložená a navrhl zamítnutí žaloby.

IV.

Vyjádření účastníků při jednání

7. Při jednání účastníci setrvali na svých dosavadních procesních stanoviscích. Žalobce akcentoval, že podáním své jednoduché Žádosti právo na informace nezneužil. Žalovaný uvedl, že výkon práva žalobce na informace podáním Žádosti byl šikanózní, protože předmětem Žádosti byly informace nesouvisející s tím, o co žalobci ve skutečnosti šlo. Žalobce není spokojen s nepořádkem, který před jeho domem způsobil syn starostky Obce, a svými žádostmi, jinými podáními i trestními oznámeními na různé orgány se žalobce mstí starostce Obce. Podle žalovaného Obec nemusela dodržet sedmidenní lhůtu k odmítnutí Žádosti, protože uplatnila fakultativní důvod zneužití práva spočívající v tom, že Žádost byla prostředkem nátlaku žalobce na fyzickou osobu, která je představitelem povinného subjektu, tedy důvod nepředvídaný v InfZ.

V.

Posouzení věci soudem

8. V souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Přezkumná činnost soudu dále respektovala dispoziční zásadu vyjádřenou v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 in fine a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s.
9. Soud předně zdůrazňuje, že správní soudnictví je podle § 2 s. ř. s. v zásadě povoláno k ochraně veřejných subjektivních práv, nikoli k ochraně veřejného zájmu ani práva objektivního. Správní soudnictví nemůže ani mimo zákonem stanovená pravidla volně nahrazovat činnost správních orgánů, přičemž opačný závěr by hrubě narušil dělbu moci jako základní princip demokratického právního státu (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, bod 80).
10. Žaloba je důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

11. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že Obec je povinným subjektem, který je povinen podle InfZ poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti (viz § 2 odst. 1 InfZ). Nebylo sporné ani to, že žalobce Obci dne 1. 8. 2025 podal písemnou žádost o poskytnutí Požadovaných informací (srov. výrok prvoinstančního i napadeného rozhodnutí a tvrzení II.1. v žalobě, též bod 3 odůvodnění výzvy soudu ze dne 25. 3. 2026, č. j. 77 A 54/2025-67). Prvoinstanční rozhodnutí, jímž byla Žádost odmítnuta, bylo vydáno dne 13. 8. 2025. Žalobce k výzvě soudu ze dne 25. 3. 2026, č. j. 77 A 54/2025-67, v podání ze dne 30. 3. 2026 tvrdil, že mu bylo prvoinstanční rozhodnutí doručeno dne 14. 8. 2025. Žalovaný k výzvě soudu ze dne 25. 3. 2026, č. j. 77 A 54/2025-67, osvědčil, že prvoinstanční rozhodnutí bylo ve smyslu § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 písm. a) InfZ Obcí vypraveno (odesláno do datové schránky žalobce) dne 13. 8. 2025 a téhož dne bylo žalobci doručeno (viz doručenko č. l. 78 soudního spisu).
12. Soudní přezkum se vzhledem k výrokům a odůvodněním prvoinstančního a napadeného rozhodnutí omezil výlučně na posouzení otázky, zda Obec a žalovaný (dále jen „Povinní“) při odmítnutí Žádosti postupovali vzhledem k žalobním námitkám zákonně.
13. InfZ upravuje pravidla pro poskytování informací a podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím (§ 1 InfZ).
14. Pokud žádost nevykazuje formální vady uvedené v § 14 odst. 5 písm. a), b) InfZ a vyžádané informace se vztahují k působnosti povinného subjektu podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ, ukládá InfZ v zásadě povinnému subjektu vyřídit žádost o informace jedním z následujících způsobů:
 - *v sedmidenní lhůtě* buď povinný subjekt odmítne žádost o informaci podle § 11a InfZ, je-li žádost projevem zneužití práva na informace z důvodu, že jejím cílem je způsobit nátlak na fyzickou osobu, již se týkají požadované informace, nebo nepřiměřenou zátěž povinného subjektu, nebo povinný subjekt sdělí žadateli odkaz na zveřejněnou informaci podle § 6 InfZ, jde-li o zveřejněnou informaci
 - *v patnáctidenní lhůtě* buď povinný subjekt podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ poskytne informaci způsobem uvedeným v § 4a InfZ, nebo povinný subjekt odmítne žádost o informaci podle § 15 InfZ, jde-li o informaci vymezenou v § 7, § 8a, § 9, § 10 a § 11 InfZ (ochrana utajovaných informací, osobních údajů, osobnostních práv, obchodního tajemství a další zákonem stanovená omezení práva na informace), příp. nemá-li a nemá-li ani mít povinný subjekt vyžadovanou informaci k dispozici podle § 11b InfZ.
15. § 11a odst. 1 písm. b) InfZ stanoví, že povinný subjekt může odmítnout žádost nebo její část do sedmi dnů ode dne jejího přijetí, pokud lze ve vztahu k ní dovodit, že cílem žadatele je způsobit nepřiměřenou zátěž povinného subjektu; za způsobení nepřiměřené zátěže se považuje také podávání žádostí o informace u většího počtu povinných subjektů bez zjevné obsahové souvislosti požadovaných informací, a to zpravidla v reakci na předcházející postup povinného subjektu vůči žadateli nebo na vztah s fyzickou osobou uvedenou v písmenu a). Podle § 11a odst. 2 InfZ není rozsah požadovaných informací nebo počet podaných žádostí bez dalšího důvodem pro odmítnutí žádosti podle odstavce 1.
16. Soud shrnuje popsanou právní úpravu na půdorysu posuzované věci tak, že pokud Obec chtěla odmítnout Žádost pro zneužití práva na informace z důvodu, že cílem Žádosti bylo

způsobit Obci nepřiměřenou zátěž, mohla tak učinit jen do sedmi dnů ode dne přijetí Žádosti.

17. Každou žádost o informace je nutno posuzovat výlučně individuálně (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2024, č. j. 1 As 239/2024-63, bod 30).
18. Žalobce v žalobě namítl, že prvoinstanční rozhodnutí, potvrzené napadeným rozhodnutím, je nezákonné z důvodu, že jím byla odmítnuta jeho Žádost po uplynutí sedmi dnů od přijetí Žádosti.
19. Žádost byla Obcí přijata dne 1. 8. 2025, tudíž sedmidenní lhůta k odmítnutí Žádosti vzhledem k § 11a odst. 1 písm. b) InfZ Obci marně uplynula dne 8. 8. 2025.
20. Obec odmítla Žádost žalobce výslovně podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ (viz výrok a poslední věta odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí), jelikož dospěla k závěru, že žalobce Žádostí zneužil právo na informace, protože podáním Žádosti cílil k nepřiměřené zátěži Obce. Obec v odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí výslovně uvedla, že se žalobce snažil „*přivodit povinnému subjektu nepřiměřenou zátěž, jako osobní odplatu či jako nástroj k prosazení, povinnému subjektu neznámých, osobních zájmů*“.
21. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo zřejmé, že žalovaný si byl uvedeného odmítacího důvodu Obce vědom. Na str. 3 napadeného rozhodnutí žalovaný doslova uvedl: „*Nadto ve výroku rozhodnutí o odmítnutí žádosti je zcela jasně za zákonný důvod pro odmítnutí žádosti uveden § 11a odst. 1 písm. b) InfZ, tj. šikanózní výkon práva ze strany žadatele o informace s úmyslem způsobit povinnému subjektu nepřiměřenou zátěž povinného subjektu. Vzhledem k obsahu žádosti a vyjádření povinného subjektu i odvolatele tedy KÚPK došel k názoru, že se nebude z výše uvedených důvodů dále zabývat jinými možnými důvody pro odmítnutí žádosti, jelikož je považuje za nevyužitelné v dané situaci.*“
22. Soud tedy činí závěr, že žalovaný vyložil prvoinstanční rozhodnutí tak, že Obec odmítla Žádost podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ (právní důvod), protože žalobce podal Žádost s cílem způsobit Obci nepřiměřenou zátěž (skutkový důvod). Soud prvoinstanční rozhodnutí vykládá stejně jako žalovaný.
23. Žalovaný vyšel z toho, že pokud povinný subjekt neodmítne žádost z důvodu § 11a odst. 1 písm. b) InfZ do sedmi dnů, nemůže žádost o informace pro tento důvod odmítnout. Žalovaný na str. 3 napadeného rozhodnutí doslova uvedl: „*Pro využití tohoto důvodu pro odmítnutí žádosti [pozn. soudu: Z předchozího odstavce napadeného rozhodnutí je zřejmé, že „tímto důvodem pro odmítnutí žádosti“ žalovaný míní důvod nepřiměřené zátěže povinného subjektu dle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ.] pak stanoví prekluzivní lhůtu sedmi dnů ode dne přijetí žádosti o informace, tj. pokud povinný subjekt nevydá rozhodnutí dle tohoto ustanovení do sedmi dnů ode dne přijetí žádosti, není již oprávněn tento důvod pro odmítnutí ve svém rozhodnutí využít, rozhodnutí vydané dle § 11a InfZ po zákonem stanovené lhůtě je pak nezákonné.*“ Právní závěr žalovaného, že sedmidenní lhůta pro odmítnutí žádosti z důvodu nepřiměřené zátěže povinného subjektu podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ je prekluzivní, žalobce v žalobě nespороval a soud ho tudíž nepřezkoumával.
24. Žalovaný tedy konstatoval, že odmítnutí žádosti o informace po uplynutí sedmidenní lhůty z důvodu nepřiměřené zátěže povinného subjektu podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ je nezákonné a že právě to Obec učinila. Přesto měl žalovaný prvoinstanční rozhodnutí za zákonné, jelikož podle žalovaného bylo lze odmítnout Žádost pro zneužití práva na

informace ze strany žalobce i po uplynutí sedmidenní zákonné lhůty. Na str. 3 až 4 napadeného rozhodnutí žalovaný s odkazem na důvodovou zprávu k novele InfZ s účinností od 1. ledna 2023, která vtělila do InfZ pod nový § 11a, uvedl, že výčet zde uvedených případů zneužití práva není taxativní a nelze vyloučit ani jiné případy zneužití práva na informace, které představují tzv. faktické důvody odmítnutí žádosti o informace. Podle žalovaného tak § 11a InfZ nevymezuje všechny případy zneužití práva na informace, a tak lze žádosti představující jiné zneužití práva z tzv. faktických důvodů, odlišných od důvodů vymezených § 11a InfZ, odmítnout i po uplynutí sedmidenní lhůty. Uvedený výklad odůvodnění napadeného rozhodnutí a zde obsažených klíčových závěrů žalovaného je ostatně ve shodě s tím, co uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě: „*Vzhledem k tomu, že § 11a InfZ nepokrývá všechny případy, kdy jednání žadatele může být vyhodnoceno jako zneužití práva, je zcela legitimním postupem vycházet z ustálené judikatury. Zneužití InfZ zůstává jeho zneužitím i mimo lhůtu uvedenou v § 11a InfZ a nemůže tak požívat právní ochrany.*“

25. V první řadě se soud zabýval tím, zda žalovaný osvědčil své východisko pro nepoužití sedmidenní propadné lhůty, tedy že jím v napadeném rozhodnutí uvedené důvody závěru o zneužití práva na informace podáním Žádosti nepředstavují důvody vymezené v § 11a odst. 1 písm. b) InfZ. Soud připomíná, že podle samotného žalovaného Obec odmítla Žádost podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ z důvodu, že žalobce podal Žádost s cílem způsobit Obci nepřiměřenou zátěž. Obec tedy žádný jiný (tzv. faktický) důvod zneužití práva nezahrnutý v § 11a odst. 1 písm. b) InfZ neshledala. Žalovaný však mohl napadeným rozhodnutím odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí doplnit či korigovat.
26. Na str. 1 a 2 napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval průběh řízení o Žádosti. Na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí žalovaný obecně vysvětloval, proč zákonná sedmidenní lhůta neplatí pro tzv. faktický důvod odmítnutí žádosti (důvod odlišný od důvodů dle § 11a InfZ). Na str. 4 až 6 napadeného rozhodnutí žalovaný podal obecný výklad pojmu *zneužití práva* a účelu InfZ.
27. Ve vztahu k žalobci, ke konkrétní Žádosti a důvodům pro závěr o zneužití práva na informace žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl následující. Žalovaný konstatoval počet žádostí o informace podaných žalobcem u Obce do dne vydání prvoinstančního rozhodnutí (6) a do dne vydání napadeného rozhodnutí (více než 40). Žalovaný konstatoval počet podání žalobce u odboru kontroly, dozoru a stížností žalovaného za poslední dva měsíce (20) a podání žalobce v odvolacím řízení podle InfZ (20). Podání žalobce se často obsahově překrývají, žalobce vede s Obcí řadu sporů a podává podání směřující do různých oblastí výkonu samosprávy Obce (srov. str. 4 napadeného rozhodnutí). Žalovaný (bez uvedení konkrétních údajů) konstatoval, že žalobce podal mnoho žádostí o informace u Obce, žalovaného i Městského úřadu Nepomuk, které jsou obsáhlé, nepřehledné a nesrozumitelné a týkají se vzdálené minulosti. Žalobce vede s Obcí spory, jaké dokumenty má Obec mít, vyžaduje odůvodnění všech odpovědí, doptává se na veškeré postupy, kdy četnost reakcí ze strany žalobce na jakoukoli písemnost ze strany Obce je absurdně velká. Žalovaný konstatoval, že původně se podání žalobce týkala údajného ukládání odpadu syna starostky na pozemku Obce, následně začal ve vztahu k tomu hromadit podání na jednotlivé instituce a poté svá podání rozšířil na projevy nesouhlasu s aktivitami syna starostky Obce, čímž přetížil příslušnou přestupkovou komisi. Žalobce žádostmi o informace zjišťuje pochybení Obce, upozorňuje na údajně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

zjištěné nedostatky a žádá vysvětlení, právní posouzení, případně dokumenty, které by se mohly zjištěných skutečností týkat. Žalobce podává ve vztahu k údajným pochybením Obce útočná podání a podněty u Obce, žalovaného, Ministerstva vnitra a dalších dozorových orgánů. Pokud Obec nepostupuje podle představ žalobce, podává žalobce další žádosti o informace a opravné prostředky, kde nadále upozorňuje na to, jak vedení Obce pracuje, případně dalšími obsáhlými žádostmi žádá opravu poskytnutých informací (viz str. 6 a 7 napadeného rozhodnutí).

28. Ke všem právě uvedeným skutečnostem, jimiž žalovaný odůvodnil závěr, že žalobce Žádostí zneužil své právo na informace, soud souhrnně uvádí, že představují skutečnosti osvědčující, že cílem Žádosti mělo být nepřiměřené zatížení Obce, a tedy naplnění odmítacího důvodu podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ. Žalovaný totiž argumentoval skutečnostmi, které se týkaly počtu podání žalobce na různé orgány veřejné moci bez obsahové souvislosti a nezbytné srozumitelnosti. Soud navíc konstatuje, že žádná z těchto skutečností neměla oporu ve správním spisu v rozsahu správního spisu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (viz spisový přehled spisu žalovaného předložený soudu spolu se správními spisy) a žádná z uvedených skutečností nebyla v napadeném rozhodnutí uvedena v takovém míře konkrétnosti, aby mohla být přezkoumána. Soud též akcentuje, že důvodem odmítnutí Žádosti nemohly být skutečnosti nastalé po podání Žádosti (např. procesní aktivita žalobce po podání Žádosti), neboť nemohla prokazovat to, že *podáním Žádosti* žalobce zneužil právo na informace. Jelikož všechny žalovaným uvedené skutečnosti měly osvědčovat to, že cílem Žádosti bylo nepřiměřené zatížení Obce, nemohly být jiným důvodem pro odmítnutí Žádosti než podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ a nemohly být Obcí zákonně uplatněny po uplynutí sedmidenní lhůty tam stanovené.
29. Tzv. faktický důvod odmítnutí Žádosti odlišný od důvodů vymezených v § 11a InfZ nezaložil ani zbytek skutečností uvedených žalovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
30. Podle žalovaného konání žalobce nenaplnuje žádný legitimní veřejný zájem, jelikož publicistická a literární tvorba žalobce se týká historie Obce jen okrajově a žalobce na internetové stránce www.hladikjakub.cz prezentuje překroucené a upravené informace získané od různých povinných subjektů v rámci žádostí dle InfZ, ale i dalších orgánů státní správy tak, že dehonestuje úředníky Městského úřadu Nepomuk a starostku a místostarostu Obce. Žalovaný konstatoval, že manželka žalobce je zastupitelkou Obce ze stejného politického uskupení jako starostka a že mezi Obcí a žalobcem v minulosti panovaly dobré vztahy. Žalovaný uvedl, že žalobce ve svých podáních požaduje kontrolu Obce, je stále nespokojený a požaduje další a další nekonkrétní informace (srov. str. 4 a 6 napadeného rozhodnutí).
31. Uvedená zjištění žalovaného jsou zcela obecná, nekonkrétní a nemají žádný odraz v podkladech rozhodnutí založených ve správním spisu předloženém žalovaným. Žalobce se Žádostí dotazoval na orgány volené samosprávy Obce a kandidátní listiny. Zneužití práva na informace nemůže být založeno tím, že žalobce Žádostí neprosazoval veřejný zájem. Osobní zájem žadatele je standardním a legitimním důvodem pro podání žádosti o informace. Svobodný přístup k informacím není ani obecně podmíněn existencí veřejného zájmu, který by měl žadatel reprezentovat. Soud zde odkazuje na body 33 a 34 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2024, č. j. 9 As 26/2024-44, podle něhož žadatel není povinen uvést důvod, pro který žádost o poskytnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

informace podává. Uplatňování práva na informace je v demokratickém právním státě odůvodněno již tím, že se jednotlivci aktivně podílejí na životě společnosti, realizují v ní své zájmy, uplatňují svá práva a na různých úrovních se účastní řešení otázek veřejného zájmu či dokonce správy věcí veřejných. Takováto odpovědnost vyžaduje přístup jednotlivce k informacím a je na něm, v jaké míře a za jakým účelem se rozhodne toto právo využít. Povinný subjekt není oprávněn zkoumat a vyhodnocovat účelnost a důvodnost žádosti.

32. Soud shrnuje, že žalovaný vyšel z toho, že Žádost žalobce směla být odmítnuta po uplynutí sedmidenní lhůty, protože žalobce zneužil právo na informace jinak než způsobem uvedeným v § 11a InfZ. Převážná část skutečností, které měly podle žalovaného osvědčit zneužití práva na informace žalobcem, však měly osvědčovat (i kdyby byly opřeny o obsah správního spisu, což nebyly), že cílem žalobce bylo Žádostí nepřiměřeně zatížit Obec podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ. Ve zbytku žalovaný tvrdil skutečnosti, které byly natolik obecné, nekonkrétní a neměly žádnou oporu ve správním spisu, že nemohly zakládat důvod pro závěr o zneužití práva odlišný od § 11a InfZ. Ani obsah požadovaných informací nesvědčil zjevně o zneužívajícím charakteru Žádosti mimo mantinely § 11a InfZ. Jelikož tedy Obec nevydala rozhodnutí o odmítnutí Žádosti v sedmidenní prekluzivní lhůtě v souladu s § 11a InfZ, je napadené rozhodnutí nezákonné, protože prvoinstanční rozhodnutí i přes uvedený nedostatek potvrdilo.
33. Soud dodává, že argumentace žalovaného na str. 4 napadeného rozhodnutí, že zneužití práva nepřestává být zneužitím práva i po uplynutí lhůty stanovené zákonem k potvrzení tohoto nedovoleného chování, nebyla z hlediska podstaty sporu relevantní. Jakkoli má v tomto žalovaný pravdu, ve věci šlo o to, zda a do kdy může povinný subjekt využít procesní možnost zneužívající žádost o informace bez dalšího odmítnout. Žalovaný i u jednání soudu prezentoval právní východisko, že zneužívá-li žadatel právo na informace jiným způsobem, než který je uveden v § 11a InfZ, povinný subjekt je omezen jen pořádkovou lhůtou stanovenou v § 15 InfZ, do kdy by měl žádost pro její zneužívající charakter odmítnout. Podle soudu je takový výklad nehajitelný, protože se nevypořádává s tím, proč by u různých druhů zneužívajících žádostí měly platit (různě dlouhé) lhůty s podstatně odlišným procesním charakterem (prekluzivní a pořádková). Soud konstatuje, že i podle žalovaného je sedmidenní lhůta pro odmítnutí žádosti z důvodů podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ prekluzivní. Jde-li o zneužívající žádost, stěží jde nalézt důvod pro to, aby byl postup povinného subjektu v tak podstatném ohledu rozdílně regulován jen podle toho, jaký důvod zneužití práva povinný subjekt u konkrétní žádosti o informace shledá. I kverulatoční žádosti musí povinné subjekty vyřizovat zákonnou cestou a v zákonných lhůtách, nikoli svévolně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2022, č. j. 8 As 35/2020-38, bod 21). Judikatura k tzv. faktickému důvodu odmítnutí kverulatoční žádosti před nabytím účinnosti § 11a InfZ není bez dalšího přenositelná na žádosti podané v době účinnosti § 11a InfZ. Soudy totiž tehdy vykládaly InfZ ve znění, které explicitně neupravovalo postup povinného subjektu při odmítnutí kverulatoční žádosti (z jakýchkoli důvodů).
34. Žalobce jako jeden z žalobních bodů uplatnil námitku, že Obec v rozporu s § 11a InfZ o odmítnutí Žádosti nerozhodla do 7 dnů od jejího podání. Tuto lhůtu měl žalobce za prekluzivní, tedy že po jejím uplynutí nelze žádost z tohoto důvodu odmítnout. Obec Žádost výslovně odmítla podle § 11a InfZ a její rozhodnutí žalovaný napadeným

rozhodnutím potvrdil. Žalovaný výslovně v napadeném rozhodnutí potvrdil jak prekluzivní charakter lhůty stanovené v § 11a InfZ, tak i její nedodržení ze strany Obce. Důvody odmítnutí Žádosti vymezené v odůvodnění prvoinstančního a napadeného rozhodnutí zčásti spadaly pod důvody vymezené v § 11a InfZ a ve zbytku nebyly konkrétně vymezeny, ani nebyly osvědčeny obsahem správního spisu. Za této situace musel soud napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušit.

35. Důvodnost dalších žalobních bodů soud pro nadbytečnost neposuzoval.
36. Soud souhrnně k podáním žalobce do uplynutí lhůty pro podání žaloby uvádí, že tvrzení žalobce o jednání Obce mimo toto posuzované řízení o žádosti Žalobce nemohlo mít vliv na rozhodnutí soudu, protože nemohlo ovlivnit závěr soudu o (ne)zákonnosti napadeného rozhodnutí. Totéž platí pro tvrzení žalobce o jeho krocích a o úředních osobách žalovaného s odkazem na jejich kroky, to vše po vydání napadeného rozhodnutí v jiných věcech. Proto soud přes návrhy žalobce pro nadbytečnost k důkazu neprovedl zápis kontrolního výboru Obce (založený na č. l. 10 až 12 soudního spisu), sdělení a rozhodnutí žalovaného ze dne 14. a 29. 10., 7., 11. a 19. 11. 2025 (založená na č. l. 19 až 22, 41 až 45, 50, 57 a 58 soudního spisu) a podání žalobce ze dne 13. 10., 6. a 8. 11. 2025 (založená na č. l. 39, 40, 46 až 49 a 51 soudního spisu).
37. Listiny označené žalobcem k důkazu v bodech 1 až 4 oddílu IV žaloby byly součástí správního spisu, jímž správní soudy dokazování neprovádějí, neboť nejde o důkazní prostředky (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS, nebo bod 29 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2022, č. j. 10 Afs 281/2020-70).
38. Soud neprovedl žalovaným v podání ze dne 2. 4. 2026 navržené důkazy (8 tabulek přiložených pod poř. č. 37 až 44 k vyjádření k žalobě, obsahující duplicitně čtyři soupisy podání žalobce na žalovaného, jeho odbor kontroly, dozoru a stížností, Městský úřad Nepomuk a Obec). Tyto listiny jednak měly prokazovat zneužití práva na informace žalobcem podáními učiněnými v převážné většině po podání Žádosti a jiným povinným subjektům než Obci a jednak pro posouzení důvodnosti žaloby nebylo vzhledem k uplynutí prekluzivní lhůty významné, zda byla Žádost projevem zneužití práva na informace. Soud podotýká, že žalovaný při jednání uvedl, že z těchto soupisů vycházel při vydání napadeného rozhodnutí, ač v podání ze dne 2. 4. 2026 výslovně žalovaný uvedl, že tabulky nebyly součástí správního spisu, a ač se tabulky týkaly i období po vydání napadeného rozhodnutí.
39. Pro nadbytečnost soud neprovedl k důkazu ani listiny navržené k důkazu žalovaným při jednání soudu. Žádostmi žalobce od 14. 7. 2025 do dne vydání napadeného rozhodnutí chtěl žalovaný prokázat procesní aktivitu žalobce v tomto období, k níž žalovaný při vydání rozhodnutí přihlížel. Sděleními Ministerstva vnitra ze dne 17. 9. a 18. 8. 2025 prokazoval žalovaný stanovisko ministerstva, že procesní aktivita žalobce má původ v sousedském sporu. Tato podání a sdělení žalovaný nezahrnul do podkladů rozhodnutí a konkrétně jimi nezdůvodnil napadené rozhodnutí. Případné nedostatky správního rozhodnutí nelze dohánět až v soudním řízení správním a tímto způsobem napravovat dřívější vady správního rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2023, č. j. 3 As 256/2021-41, bod 35). V ostatním soud odkazuje na důvody neprovedení důkazů navržených žalovaným v předchozím bodě tohoto rozsudku.

40. Soud se dále zabýval § 16 odst. 6 InfZ, podle něhož má správní soud nejen postavení soudu přezkumného, ale rovněž soudu nalézacího; tzn. že poté, co v rámci svého přezkumu zjistí nezákonnost napadeného rozhodnutí, má povinnost i bez návrhu zkoumat existenci případných důvodů pro neposkytnutí informace a při zjištění, že neexistují, má nařídít povinnému subjektu požadované informace poskytnout (srov. např. recentní rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2026, č. j. 2 As 88/2025-33, body 55 a 57). Soud posuzoval, zda v daném případě *prima facie* není dán některý z dalších dosud neaplikovaných důvodů pro odmítnutí žádosti, kdy pokud by tomu tak nebylo, musel by nařídít poskytnutí Požadovaných informací (srov. bod 56 posledně odkazovaného rozsudku).
41. Jak vyplývá ze shora uvedeného, důvod pro odmítnutí Žádosti podle § 11a InfZ v soudním řízení správním neobstál. Vzhledem k uplynutí prekluzivní lhůty podle § 6 odst. 1 InfZ nelze Žádost ani zčásti vyřídit odkazem na zveřejněnou informaci. Z předmětu Požadovaných informací by vyplývalo, že v úvahu nepřicházejí důvody odmítnutí ani části Žádosti uvedené v § 7, § 8a, § 9, § 10 a § 11 InfZ. Zbývalo tedy posoudit, zda poskytnutí Požadovaných informací (ve vztahu ke každé jednotlivé informaci) brání § 11b InfZ. Obec musí každou z Požadovaných informací poskytnout, ledaže určitou jednotlivou požadovanou informaci nemá a podle zákona mít nemusí. I kdyby určitou jednotlivou požadovanou informaci Obec neměla a podle zákona mít nemusela, je povinna takovou informaci poskytnout, pokud ji může získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které má, nebo pokud je informace součástí většího celku a lze poskytnout takový celek informací.
42. Výzvou ze dne 28. 8. 2025, č. j. PK-KDS/2853/25, vyzval v souladu s § 16 odst. 4 InfZ žalovaný Obec, aby sdělila, zda disponuje Požadovanými informacemi (příp. z jakého důvodu jimi nedisponuje), resp. aby sdělila, zda jí jiný důvod než zneužití práva na informace brání Požadované informace poskytnout. Obec podáním ze dne 3. 9. 2025 sdělila žalovanému k *Požadované informaci 1* (starostové Obce po roce 1990 a doba jejich působení), že jde zčásti (rozsahem nevymezené) o zveřejněnou informaci a ve zbytku Žádost představuje požadavek na vytvoření nové informace. K *Požadované informaci 2* (kandidátní listiny pro volby 1990, 1994, 1998 a 2002) Obec sdělila, že jimi zčásti (rozsahem nevymezené) nedisponuje, resp. jde o zveřejněnou informaci. K *Požadované informaci 3* (složení zastupitelstva po volbách 1990, 1994, 1998 a 2002) Obec sdělila, že jde o zveřejněnou informaci.
43. Žalovaný sice vyzval Obec, aby sdělila údaje o dispozici s Požadovanými informacemi a jiných důvodech bránících jejich poskytnutí, ale akceptoval, že Obec jeho výzvu podle § 16 odst. 4 InfZ nesplnila. Obec ve vztahu ke každé Požadované informaci pro případ absence jiných důvodů pro její odmítnutí konkrétně a určitě neuvedla, zda informaci má a poskytnout může, nebo zda ji nemá a proč.
44. Soud proto podle § 16 odst. 6 InfZ nemohl nařídít Obci poskytnutí Požadovaných informací žalobci, jelikož z uvedeného podání Obce ani ze správního spisu nebylo lze ověřit, zda Obec informace má, příp. existují nějaké důvody pro odmítnutí Žádosti, resp. zda něco brání poskytnutí Požadovaných informací žalobci. Jelikož nelze postavit najisto, zda poskytnutí Požadovaných informací brání jiný důvod než § 11a InfZ, protože se tím Obec ani žalovaný řádně nezabývali, nebylo vzhledem k tomuto deficitu možné přistoupit k vydání tzv. informačního příkazu.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

45. K návrhu výroků rozsudku v podání žalobce ze dne 12. 11. 2025 soud uvádí, že žalobcovy požadavky na konstatování porušení práva, přikázání věci jiné úřední osobě, uložení zákazu zdržení se soudů a formulací neodpovídaly rozhodovací pravomoci soudu vymezené v § 78 s. ř. s. O žalobních typech a limitech soudní ochrany byl žalobce zpraven soudem v procesních rozhodnutích ve věcech sp. zn. 77 A 14/2025, 55 A 66/2025, 77 A 64/2025, 55 A 67/2025, 77 A 65/2025, 77 A 66/2025, 77 A 67/2025, 55 A 69/2025, 55 A 72/2025 a 77 A 72/2025. V posledně uvedené věci soud vzhledem k počtu žalob žalobce, jejich sériový charakter a formulářovou strukturu v usnesení ze dne 11. 12. 2025, č. j. 77 A 72/2025-15, poučil žalobce, že soud může odmítnout žalobu i tehdy, sleduje-li zjevné zneužití práva, příp. může podle § 44 odst. 1 s. ř. s. usnesením uložit, i opakovaně, pořádkovou pokutu do výše 50 000 Kč tomu, kdo učiní podání, které sleduje zjevné zneužití práva. Každou žalobu však soud posuzuje přísně individuálně, a proto žalobu v této věci projednal věcně.
46. Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud podle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Jelikož vadami, které soud shledal ve vztahu k napadenému rozhodnutí, bylo zatíženo i prvoinstanční rozhodnutí, soud přistoupil rovněž k jeho zrušení v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. Správní orgány jsou podle § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku, který lze shrnout tak, že Žádost nelze odmítnout s odkazem na zneužití práva žalobce na informace z důvodu uplynutí prekluzivní lhůty podle § 6 odst. 1 InfZ. Soud závěrem zdůrazňuje, že s ohledem na žalobní tvrzení a podstatu sporu nehodnotil, zda žalobce podáním Žádosti zneužil právo na informace, a rovněž že jeho finální závěr nijak neaprobuje postup žalobce, který má dle tvrzení žalovaného zahrnovat Obec i další orgány velkým množstvím žádostí o informace a jiných podání.

VI.

Náklady řízení

47. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II tohoto rozsudku podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Plně procesně úspěšnému žalobci přiznal soud náhradu nákladu řízení v celkové výši 3 000 Kč. Tato částka sestává ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč [položka 18 odst. 2 písm. a) přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích]. Jiné náklady žalobce neuplatnil. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen zaplatit žalobci ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.). Lhůta k plnění nákladů řízení byla stanovena s přihlédnutím k možností žalovaného tuto platbu realizovat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 5. května 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.